

הרבנית ימימה מזרחי

דבר ליהם ולשמי

תורה נשית ♥ מבראשית

גיליון מס' 195

בראשית ✧ כ"ה בתשרי ה'תשע"ט (10/2018)

ראית עולם חולה? אז תהיי בריאה

הכרה במעייני הישועה ודוד משה היה מנסה עוד טיפול אחד ועוד טיפול אחד. כבר היינו כועסים: "די, די. בשביל מה. הרי הוא כבר לא איתנו גם כך, אז למה?" והוא היה מביט בנו בעיניים חודרות ואומר: "אתם יודעים מה זה ערך של עוד יום אחד בחיים האלה, בעולם הזה?"

זה נכון. אנחנו כל כך רגילים לדבר על העולם הבא, על השכר של העולם הבא, ופרשת בראשית היא כל-כולה העולם הזה. הביטו בעולם המדהים הזה!

השבוע יום פטירתו של רבי לוי יצחק מברדיצ'ב (יום חמישי, כ"ה בתשרי). נספר עליו סיפור קטן, ותיכף תבינו למה בחרתי דווקא אותו:

רבי לוי יצחק היה רגיל לשאול על כל חולה שבעיר ולבקרו. פעם אחת נכנס אצל חולה אחד ומצאו עצוב.

שאל רבי לוי יצחק: "למה אתה דואג?"

אמר לו החולה: "רבי, אני מרגיש ששעותיי ספורות ואני לא יודע עם מה אני הולך לעולם הבא."

קם רבי לוי יצחק ואמר לו: "אני נותן לך במתנה גמורה את כל חלקי בעולם הבא."

הוא ממש עשה מזה קניין עסקי. חוזה. פני החולה אורו, וכעבור שעה קלה מת.

אמרו לו: "רבי, בוודאי כוונתך היתה להחזיק אותו בחיים לעוד שעה קלה. ונתת לו את העולם הבא שלך, ובסוף העידוד שלך לא עזר לו לכלום, אז בשביל מה?"

"שמע, בני", ענה רבי לוי יצחק. "נוח לי למסור את כל העולם הבא שלי כדי לחסוך רגע אחד של צער מיהודי חולה."

איזה רופא הוא היה, רבי לוי יצחק. זה פשוט מדהים. בנות דודי, בנותיו של דר. משה רוטשילד, סיפרו לי שבים הכיפורים האחרון הוא הלך ממחלקה למחלקה והורה למי

מכירים את אלה שמספידים את תקופת החגים - "אוי. הכל נגמר והגיעה השגרה"... ואני אומרת: מה פתאום נגמר? הביטו במילים הראשונות בתורה: **בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ**. אז יכולנו לחשוב שהוא "ברא", בלשון עבר. ברא וזהו ומכאן ואילך הוא לא מעורב יותר. זהו שלא, המקובלים אומרים. כי המילים "את השמים ואת הארץ" הן ראשי תיבות: "אהוה"¹. ה' אומר: "אני אהווה את השמים ואת הארץ בכל יום מחדש, עבורך ולמידותייך".

זו פרשתנו, בראשית, שאומרת לנו: תרימו את הראש ותביטו בבריאה היפהפיה הזו. "דבר אחד אני מבקש מכם", אומר הקב"ה לאדם הראשון: "תראה איזה יופי. **תן דעתך שלא תחריב את עולמי**".² אל תחריבו את כל היופי הנהדר הזה, כי לחיות פה עוד יום, זה הדבר הכי יפה בעולם".

הכנתי שיעור לליל הושענא רבה, וקראתי כמובן את המדרש של פרשת "וזאת הברכה" (זו אחת המצוות של ליל הושענא רבה). השתאתי מהוויכוח הכל כך לא אופייני למשה רבנו עם הקב"ה: "אני לא רוצה למות!"

והקב"ה אומר לו: "משה, אתה חייב למות. כל בן אנוש מת".

"אז תשאיר אותי כאן כחיית השדה. תשאיר אותי כאן כעוף השמים. תשאיר אותי כאן - צמח".

עד כדי כך. וכל כך תהיתי על המעין-ויכוח הזה.

וממש לפני ליל הושענא רבה אני יוצאת להלוויה של דודי, דוקטור משה רוטשילד. **וימת שם משה, עבד ה' - זה הדוד שלי**. והוא היה לוחם החיים. הוא חלם ועשה. הוא ייסד בבני ברק את בית הרפואה "מעייני הישועה" (זה בית החולים הראשון בישראל שנקרא, במהלך תודעתי, "בית רפואה") ועמד בראשו שנים רבות.

השבוע ממש מלאו 11 חודש לפטירת אחיו, אבי היקר, זכר צדיק לברכה. ביום רביעי היתה האזכרה. אבא שכב מחוסר

¹ האר"י הקדוש, "שער הכוונות".
² מד"ר קוהלת ז', א.

קוראים לזה "בריאה"; "בראשית ברא" - אומר הרמב"ן: יש מאין, יש מאין.⁶

אנחנו נקום בבוקר, אומרת פרשת בראשית, ונראה... אין. אין בה ילדים ואין בה פרנסה ואין בה זוגיות ואין בה שמחה. ותהיי בריאה. עכשיו את תהיי בריאה, תהיי creation. ראית עולם חולה? אז תהיי בריאה. בכל יום תבראי יש מתוך האין. נכון, זה לא הילד שהקב"ה חלם עליו, ממש לא. אלה לא החיים שחלמת עליהם. מותר להתאבל. גם הקב"ה התאבל. ואז הוא קם ואמר: "החיים חשובים מהכל. אני אקח את הילד הזה, ואברא בו בריאה חדשה בכל יום מחדש".

העולם חולה? אז תהיי בריאה. כשהקב"ה רואה שלא טוב היות האדם לבדו, הוא אומר: "או קיי. אז אעשה. אַעֲשֶׂה לו".

שמעתי השבוע את הספור הנפלא על דודי שראה גבעה חשופה בבני ברק ואמר: "פה יהיה בית חולים".

"מה פתאום?" כולם הרימו גבה.

"כי אין פה בית חולים קרוב ויש כל כך הרבה יולדות. אז אנחנו נעשה. אנחנו נביט בבריאה בעיניים של יוצרים, בעיניים של בונים. ואיפה שיש אין, אנחנו נמצא את היש". כל כך יפה. הרי יולדות הן הבריאות של העולם, הן יולדות עולם! והוא רצה שנהיה בריאות.

בשבוע הבא ראש חודש חשוון. אם החודש היא רחל. יש לה כל כך הרבה אין, מַאֲנָה לְהִנָּחַם עַל בְּנֵיהָ פִּי אֵינָנו. אז היא כל הזמן בריאה והיא כל הזמן מבקשת עולם חדש, עולם טוב יותר והיא הופכת את האין ליש: יֵשׁ שָׂכָר לְפַעֲלָתָךְ.⁷

אנחנו מתחילות מבראשית!

הצטרפי לקהילת הקוראות של פרשה ואשה ותקבלי בכל שבוע את השיעור המלא של הרבנית ימימה מזרחי.

כל העצות לדרך * כל החיזוקים והסיפורים * כל רעיונות העומק

מתוך מבט חדש על חייך ועל האתגרים הנשיים כיום.

כל הפרטים על הלימוד המלא נמצאים כאן: http://www.parasha.org/rav_weekly_lesson

חוצמזה... באתר שלנו מחכים לך תכנים משובחים (במתנה!) - כאן: www.parasha.org

אסור לצום ביום הכיפורים. והוא הגיע למחלקה של הנערות האנורקטיות. הן אף פעם לא בנות קלות דעת. הן חכמות כל כך. "דוקטור, אני מתחננת אליך", אמרה לו מישהי. "את יום הכיפורים תשאיר לי. אני רוצה לצום ביום הכיפורים".

דודי החכם אמר לה: "יודעת מה? כל האוכל בתשיעי [...] כאילו צם בתשיעי ובעשירי.³ אם היום את אוכלת כפול, אני נותן לך את יום כיפור".

זה "סיפור ברדיצ'ב" מובהק. היא הרי רצתה קדושה, רצתה את העולם הבא, ולכן התמכרה להכחשת הגוף, שיהיה כחוש כי זה לא חשוב, כי הרוחניות חשובה. "אבל היום הזה - תאכלי. היום הזה תתקיימי, כי החיים הם יותר מכל דבר אחר", דוד שלי אמר וזה בדיוק מה שאומר רבי לוי יצחק, באמירה דקה מן הדקה, על גבול הציניות. "בעוד שאתה עסוק בעולם הבא", הוא בעצם אומר לחולה שלו, "תתנגע על כל רגע שאתה עדין כאן. ראה, אני מוכן לתת עבורך את כל העולם הבא שלי, כדי שתקבל פה עוד קצת מהעולם הזה".

"לא נכון, ימימה. לפעמים החיים כל כך קשים ועצובים".

שימו לב מה קורה לקב"ה בפרשת בראשית. במקור, הוא חושב לברוא את העולם במידת הדין. "אופס, הם לא יעמדו בזה", הוא אומר. "טוב. שיהיה במידת הרחמים".⁴

אחר כך הוא בורא אור ענק. "אופס, הם לא יעמדו בזה. אקח את האור הזה ואגנוז אותו לעתיד לבוא".⁵

הוא בורא את האיש ואומר: "אופס. לא טוב היות האדם לבדו. אני אברא לו אשה".

הוא בורא את האדם ואומר: "אופס. וַיִּנָּחַם ה' כִּי עָשָׂה אֶת הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֱלֹהִים. למה בראתי את הילד הזה?"

וכי הקב"ה מתחרט? וכי הקב"ה לא יכול לכתחילה לעשות את הכל מושלם? הוא מתכנן תוכנית ואז נסוג ואומר: "אופס. בעצם לא כך" - איך זה קורה?

וחז"ל מגלים לנו שהראשון שישב שבעה בעולם, לא עלינו, היה הקב"ה. וַיִּנָּחַם ה'. אומר המדרש: שבעה ימים הוא ישב וחיכה שינחמו אותו, אחרי שברא את העולם.

אז למה ככה? והדוד שלי, דוקטור רוטשילד זכר צדיק לברכה, היה אומר: זה שכר לימוד. למדתם! הקב"ה מלמד אותנו בפרשת בראשית את המושג "לימוד" ו"לימוד" משמעו: "יש לי מיליון-מיליון-מיליון רצונות והם מתנגשים במציאות נתונה ויש אנשים בעולם ואנחנו, מתוך האין הזה, נחפש את היש".

³ ברכות ה, ע"ב.

⁴ רש"י, בראשית א', א.

⁵ רש"י, בראשית א', ד.

⁶ רמב"ן, בראשית א', א.

⁷ ירמיהו ל"א, טו.